

ABSTRAKT

Diplomová práce s názvem *Hodnocení designu terapie neurogenních poruch komunikace v oblasti klinické logopedie* si klade za cíl zjistit, jaký vliv má logopedická reedukace na zlepšení komunikační schopnosti u osob se získanou neurogení poruchou řečové komunikace. Dále zjišťuje, zda sehrává v průběhu terapie role prostředí klienta, jestli je úspěšnost terapie ovlivněna zdravotním stavem pacienta a do jaké míry jsou klienti motivováni k terapii.

V teoretické části jsou shrnuty poznatky z prostudované literatury o neurogeních poruchách komunikace, afázii a dysartrii. Každá kapitola se pak věnuje terminologickému vymezení a definici, etiologii, symptomatologii (u afázie), klasifikaci, diagnostice a terapii.

Praktická část se zabývá výzkumným šetřením. Jsou zde stanoveny cíle, uvedena metodologie, charakteristika výzkumného vzorku a místa šetření. Následuje zpracování čtyř případových studií. U kterých jsou popsána terapeutická sezení a individuální práce s klienty.

KLÍČOVÁ SLOVA

Neurogení poruchy komunikace, afázie, dysartrie, logopedická terapie